

At disse Byers Interesser ogsaa i nogen Grad ville berøres af det omhandlede Toldspørgsmaal, synes mig naturligt.

Som det af min Beskrivelse af Fremstillingsmaaden formentlig vil fremgaa, maa Virksomheden i og for sig kaldes naturlig her for Landet, idet Raaproduktet haves her som et ellers for smaa Gasværker værdiløst Biprodukt; paa den anden Side er jo imidlertid det danske Marked, med Hensyn til et Stof som det angivne, saa lille, at Konkurrencen med Udlandet, naar der ingen Beskyttelse haves, vil være næsten umulig, dels — og navnlig — fordi de udenlandske, særlig de tyske Fabrikker, forholdsvis ere meget store, dels fordi Udgifterne til Arbejdsløn og Brændsel her i Landet ere højere end i Tyskland.

Naar jeg først nu henvender mig til den høje Regering og Rigsdag angaaende denne Sag, er Grunden den, at jeg efter Samraad med kyndige Fagfolk har ment at maatte fortolke det af den høje Regering forelagte Toldforslag saaledes, at den omhandlede Vare vilde komme under den Del af „Apotekervarer og kemiske Præparater“, for hvilken Tolden efter det oprindelige Forslag skulde sættes til 10 Øre pr. Kg., i Modsætning til de udtrykkelig nævnte Kemikalier, som efter Forslaget skulde være toldfri.

I „Bemærkninger til Toldlovforslaget“, Side 4, andet Stykke, foreslaas nemlig Toldfrihed for alle saadanne Kemikalier, der kunne betegnes som kemiske Raastoffer, i Modsætning til andre Præparater, „hvis Fremstilling og Beskaffenhed berettiger til deres Betegnelse som kemiske Produkter“, til hvilke sidste utvivlsomt rent Ammoniakvand maa henregnes.

Nyborg, i Februar 1907.

Korsgaard.